

Συγκέντρωση ενάντια στις εξορύξεις στην Ήπειρο – Σάββατο 21/10 στις 12:00π.μ

Το Σάββατο 21 Οκτώβρη στις 12 θα είμαστε στην κεντρική πλατεία της #Ελεούσας με υλικό της συνέλευσης ενάντια στις εξορύξεις. Προσυγκέντρωση στις 11 π.μ. στο πάρκινγκ έξω από την κατάληψη Αντιβίωση. Αναχώρηση στις 11:30. Όποιος κόσμος μπορεί να διαθέσει όχημα ας το φέρει.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΞΟΡΥΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

Σύμφωνα με τα σχέδια των λίγων και εκλεκτών που έχουν βαλθεί να διαφεντεύουν τις ζωές μας, είχε προγραμματιστεί μέσα στο καλοκαίρι να αρχίσουν οι εξορυκτικές δραστηριότητες στην Γιουργάνιστα του δήμου Ζίτσας. ΜΜΕ, κράτος και εταιρεία μιλούν για ερευνητική γεώτρηση, λες και είναι μια ήπια, μη παρεμβατική διαδικασία, που απλώς θα καλύψει τα κενά στις γνώσεις μας σε σχέση με το υπέδαφος της περιοχής. Οι αποφάσεις έχουν ήδη παρθεί και είναι ξεκάθαρες: την έρευνα ακολουθεί η εξόρυξη. Άπαξ και ξεκινήσει, η Ήπειρος γίνεται εξορυκτική περιοχή και μάλιστα, η πρώτη περιοχή πανελλαδικά με χερσαίες εξορυκτικές δραστηριότητες!

Θα γίνει λοιπόν, σαν μια από τις πολλές περιοχές του πλανήτη που βγάζοντας υδρογονάνθρακες είδαν την γη, τον αέρα και το νερό τους να ρυπαίνεται, τον τόπο να ερημώνει, τους κατοίκους να φτωχοποιούνται ακόμα περισσότερο στερούμενοι όλων των υπόλοιπων παραγωγικών δραστηριοτήτων που θα μπορούσαν να ανθούν εκεί πριν την καταστροφή και πλήρη εξάρτηση που επιφέρουν οι πετρελαϊκές εταιρίες.

Έχουμε δει ότι όπου εκτάσεις γης παραχωρούνται σε εταιρείες για εξόρυξη, οι τοπικές κοινωνίες δεν ευημερούν, ούτε απολαμβάνουν φτηνότερη πρόσβαση στην ενέργεια. Αντιθέτως, λούζονται τις επιπτώσεις στο περιβάλλον και την υγεία τους και την στρατιωτικοποίηση και τον πλήρη έλεγχο από κρατικούς και ιδιωτικούς στρατούς που διαφυλάσσουν τα κέρδη των εταιριών, καθώς γίνονται το επίκεντρο γεωπολιτικών ανταγωνισμών και συγκρούσεων.

Και αν κάποιος διατηρούν την ψευδαίσθηση ότι αυτά συμβαίνουν κάπου μακριά κι εδώ είναι Ευρώπη κι έχουμε θεσμούς και

νομοθεσία, λυπούμαστε, αλλά θα τους χαλάσουμε το όνειρο! Σύμφωνα με τους νόμους, τις συμβάσεις, τις μελέτες και όλα τα σχετικά έγγραφα, η εταιρία είναι υπεύθυνη και για την εκπόνηση της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων (ΜΠΕ) και για την διαχείριση των δεδομένων από την έρευνα και για την διάθεση και την τιμή του απολήψιμου προϊόντος και για τον έλεγχο της ίδιας της δραστηριότητας. Δεν γίνεται σε κανένα σημείο σαφές ποιες είναι οι υποχρεώσεις της ή οι κυρώσεις που θα δεχτεί σε περίπτωση μη τήρησης των ελαχίστων συμφωνημένων ή σε περίπτωση ατυχήματος και άλλων καταστροφών.

Κι αν όλα αυτά ακούγονται πολύ τραβηγμένα για να μην τα γνωρίζουμε και η αλλαγή στη φυσιογνωμία και την βιωσιμότητα της περιοχής είναι πολύ σοβαρό ζήτημα για μη μετράει η γνώμη μας, οι αρμόδιοι θα πουν πως έχει ολοκληρωθεί με επιτυχία η ενημέρωση και η διαβούλευση με την τοπική κοινωνία! Έλα! Και εγώ πού ήμουνα; Η μόνη εκδήλωση «ενημέρωσης», ήταν μια ημερίδα που πραγματοποιήθηκε από στελέχη της Energean, το ΤΕΕ (το μισό διαφωνούσε) και την τοπική εξουσία (Καχριμάνη και Πλιάκο) μια Τρίτη του Φλεβάρη, στις 3 η ώρα το μεσημέρι, σε ξενοδοχείο εκτός πόλης. Σαν να λέμε μεταξύ τους και σχεδόν στα κρυφά, για να μην ξέρει ο κόσμος τι είναι αυτό που θα ψήφιζαν στην συνέχεια, οι ίδιοι και οι παρατάξεις τους, στην επιτροπή περιβάλλοντος της περιφέρειας και το δημοτικό συμβούλιο της Ζίτσας. Από μεριάς υπουργείου η διαβούλευση έγινε διαδικτυακά και ολοκληρώθηκε τον Απρίλιο! Όποιος διέθετε τις τεχνικές γνώσεις μπορούσε να διαβάσει την δημοσιευμένη ΜΠΕ, με τα σημαντικότερα σημεία της γραμμένα στα αγγλικά και να μπει να κάνει σχόλια. Έκτοτε δεν ξανακούσαμε κάτι για αυτό!

Η δε εταιρία κινείται ήδη στην περιοχή ως άλλος αποικιοκράτης, τάζοντας χάντρες και καθρεφτάκια. Φροντίζει ώστε να γνωρίζουμε όσα λιγότερα γίνεται, ενώ χτίζει ήδη το προφίλ της κοινωνικής της ευαισθησίας. Οπότε, ενημερωνόμαστε από τα τοπικά μίντια, που απλώς αναπαράγουν τα δελτία τύπου της, ότι προσπαθεί να κερδίσει την τοπική κοινωνία με φτηνές δωροδοκίες, όπως η προσφορά σχολικών ειδών, μερίδων χριστουγεννιάτικου γεύματος και κλιματιστικών στο κέντρο υγεία Βουτσαρά, χορηγία στη θεατρική ομάδα του Δήμου Ζίτσας για τη φετινή παράσταση. Έτσι καλύπτονται κάποιες τοπικές ανάγκες, η εταιρία κάνει τη δουλειά της αποκτώντας δημοφιλία και συσκοτίζοντας τα σχέδια θανάτου, μετατρέποντας σε συνένοχους τοπικούς φορείς και συλλόγους! Παράλληλα, όλα δείχνουν προς τις προσωπικές

δωροδοκίες τοπικών αρχόντων που συναινούν χωρίς να έχουν τα μούτρα να ψελλίσουν ούτε ένα επιχείρημα υπέρ αυτής της επιλογής, αλλά για αυτά δεν μας έχουν ενημερώσει τα κανάλια! Δεν τσιμπάμε με τα δολώματα τους. Ξέρουμε καλά τι κρύβεται πίσω από το κοινωνικό τους προσωπείο. Είμαστε απέναντι σε αυτούς και τα συμφέροντα τους καθώς και σε κάθε εγχείρημα που τους δίνει χώρο να φανούν ως ευεργέτες. Παίρνουμε θέση και κρατάμε απόσταση από τέτοιες φιέστες και τα νταραβέρια τους. Ό,τι γνωρίζουμε το μάθαμε γιατί μας καίει, γιατί διαβάσαμε, ψάξαμε ρωτήσαμε και μοιραστήκαμε με άλλους ανθρώπους, χωρίς οικονομικά ή πολιτικά συμφέροντα, ανθρώπους από τα κινήματα, τους συλλόγους και τις συνελεύσεις στα χωριά, από τα δίκτυα και τους συντονισμούς αλληλεγγύης και αγώνα που χτίζονται γύρω από τα ζητήματα της υπεράσπισης της φύσης και των ζώων μας. Η μόνη ελπίδα βρίσκεται στις δικές μας αντιστάσεις.

ΔΕΝ ΜΑΣ ΛΟΓΑΡΙΑΖΟΥΝ,

ΘΑ ΜΑΣ ΒΡΟΥΝ ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΟΥΣ!

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ

Συνέλευση κάθε Τρίτη στις 20.00 στον ΕΚΧ ΑΛΙΜΟΥΡΑ

<https://againstnrglooting.blogspot.com>

fb: Ανοιχτή συνέλευση ενάντια στην ενεργειακή λεηλασία

e-mail: antioilgiannina@gmail.com

Κοινωνικά κέντρα :
Εδαφικοποιώντας το αύριο:
Συζήτηση με εγχειρήματα από
το Μιλάνο

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ ΕΔΑΦΙΚΟ- ΠΟΙΩΝΤΑΣ ΤΟ ΑΥΡΙΟ

ΣΥΖΗΤΗΣΗ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ **CANTIERE**
+
SMS (LO SPAZIO DEL MUTUO SOCCORSO)

[ΜΙΛΑΝΟ]

ΣΑΒΒΑΤΟ 21.10 | 19:00

ΣΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΝ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΛΛΑΔΙΚΟ ΧΩΡΟ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ
ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ DJ SET
DJ DIFFER

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ**

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 65

Η μετατροπή της Αθήνας σε τουριστική βιτρίνα κάνει μια ολόκληρη πόλη να ασφυκτιά κάτω από τη μέγγενη των ψηφιακών πλατφορμών βραχυπρόθεσμης ενοικίασης (airbnb, booking) που σε συνάρτηση με τα δυσπρόσιτα ενοίκια εκτοπίζουν τους κατοίκους από τις γειτονιές του κέντρου. Το γεγονός αυτό, σε συνάρτηση με την ακρίβεια και τη διάλυση της εργασίας, εντείνει το σπάσιμο των κοινωνικών δεσμών, την εξατομίκευση, τη μοναξιά και την αδυναμία συλλογικοποίησης και ανάληψης από κοινού δράσης των καταπιεσμένων. Από την πλευρά μας, ενάντια σε αυτό το καθεστώς

που προωθεί την εξαθλίωση, τη φτώχεια και την καταστολή, οφείλουμε να συλλογικοποιήσουμε την αντίσταση για να είμαστε σε θέση να υπερασπιστούμε τους δημόσιους χώρους.

Σε αυτό το πλαίσιο δεν είναι τυχαία η επίθεση στα κέντρα αγώνα (Άνω Κάτω Πατησίων και Κατάληψη Ζιζάνια) που δρουν σε πολυπολιτισμικές γειτονιές του κέντρου και κάνουν πράξη την αλληλεγγύη και τη συβίωση των από κάτω, ντόπιων και μεταναστών, αλλά και την πρόσφατη εκκένωση της κατάληψης του Βοτανικού Κήπου Πετρούπολης, ενός κυττάρου δημιουργίας που παρήγαγε πολιτική και πολιτισμό για 14 χρόνια. Σε αυτή τη συγκυρία, στον νέο, ελεύθερο-κοινωνικό-χώρο «αλτάι», στα Εξάρχεια, οργανώνουμε την εκδήλωση με τίτλο: «Κοινωνικά Κέντρα-Εδαφικοποιώντας το αύριο». Καλεσμένοι είναι σύντροφοι από το κατειλημμένο κοινωνικό κέντρο «Cantiere», και το συγκρότημα καταλήψεων αλληλοβοήθειας «Lo Spazio del Mutuo Soccorso» στο Μιλάνο, καθώς και εγχώρια εγχειρήματα.

Ο Ε.Κ.Χ. είναι το έδαφος που μας εισάγει στον δημόσιο χώρο. Εκεί που κάθε μέρα διεξάγονται οι εμφύλιοι για το νόημα της ζωής σε όλα τα επίπεδα. Εκεί που το άτομο, τα κοινωνικά στρώματα, οι τάξεις αναμετριοούνται για την ίδια την ύπαρξη, αλλά και την προοπτική τους, εκεί που η σύγκρουση αξιών και σημασιών καθορίζει τον χρόνο, την ελευθερία, την ίδια τη ζωή.

Μέσα στις σημερινές συνθήκες, οι ελεύθεροι κοινωνικοί χώροι και τα στέκια γειτονιάς μπορούν να αναδείξουν το συλλογικό με νέους όρους, ώστε αυτό να γίνει ανάχωμα όχι μόνο απέναντι στην γενική εξατομίκευση, αλλά και στη διαρκή επέκταση της ιδιωτικοποιημένης και φιλελευθεροποιημένης πρακτικής ακόμη και σε κάθε τι εναλλακτικό που θέλει να παρουσιάζεται με ριζοσπαστικό/ανατρεπτικό πρόσημο.

Η προοπτική είναι οι Ε.Κ.Χ να αποτελέσουν ένα εμπράγματο κυτταρικό παράδειγμα της μικρής αυτόνομης κοινότητας. Η ίδρυση τέτοιων κέντρων είναι την ίδια στιγμή μια πολιτική επιλογή, μια στρατηγική για τη νίκη του κόσμου μας, χαράσσοντας την όλο και μεγαλύτερη διεύρυνση του ζωτικού μας χώρου και της δύναμης της κοινωνίας απέναντι στο κράτος και το κεφάλαιο.

Ως απαραίτητο πρώτο βήμα αυτής της στρατηγικής είναι η εδαφικοποίηση των αγώνων μας μαζί με την κοινωνία μέσα από τη δημιουργία και δικτύωση κοινοτήτων και κοινών σε αντιπαράθεση με το υπάρχον. Εκεί όπου θα σφυρηλατηθεί η ενότητα των καταπιεσμένων, η σχέση μεταναστριών/ών με ντόπιους, ώστε μέσα από την αλληλεπίδραση να έρθει κοντά η δυτική με τη μη δυτική σκέψη και πρακτική, από ανθρώπους που αγωνίζονται καθημερινά ενάντια στο σύστημα της κυριαρχίας σε όλα τα επίπεδα, από το πιο απλό έως το πιο σύνθετο.

Σκοπός μας είναι να μέσα από τη διαβούλευση να επανεφεύρουμε την αξία τέτοιων κέντρων που αποτελούν πυρήνα των ιδεών και των πολιτικών μας και μπορούν να αποτελέσουν τόσο ανάχωμα στις στρατηγικές που σχεδιάζει το κράτος και το κεφάλαιο για τις ζωές και τις γειτονιές μας όσο και προεικόνιση μιας άλλης κοινωνικής οργάνωσης.

Έχοντας περάσει από διάφορα πολιτικά και οργανωτικά μοντέλα, είτε από διάθεση πειραματισμού και εξερεύνησης πιο κοινωνικά γειωμένων πρακτικών απεύθυνσης, είτε άλλες φορές από αδυναμία, ψάχνουμε να βρούμε τη θέσμιση εκείνη που θα λειτουργεί σε δύο κατευθύνσεις. Αφενός το άνοιγμά μας στην κοινωνία, την αλληλεπίδρασή μας με όσον το δυνατόν περισσότερο κόσμο, χωρίς περιχαρακώσεις. Αφετέρου, μας ενδιαφέρει να κερδίσουμε το στοίχημα της συστράτευσης με τον κόσμο αυτό σε μια προοπτική αγώνα και όχι απλά να επιτύχουμε μια ακίνδυνη συνεύρεση. Επομένως, επιθυμία μας είναι, εκτός από τα ζητήματα προοπτικής να συζητήσουμε και τις αδυναμίες των χώρων αυτών, τις πρακτικές που έχουν αποτύχει, το κάθε εγχείρημα ανάλογα με το περιβάλλον που υφίσταται και δρα.

Πορεία αλληλεγγύης στις καταλήψεις, Σάββατο, 21.10.2023, στις 12:00, στο σταθμό ΗΣΑΠ, Άνω Πατήσια.

Ανακοίνωση ΚΚΚ (Kurdistan Communities Union) – Λύνοντας το Παλαιστινιακό και το Κουρδικό Ζήτημα

Ανακοίνωση του Kurdistan Communities Union στις 13/10

Μετάφραση : Μηνάς Μπλάνας

Χιλιάδες άνθρωποι, τόσο από το Ισραήλ όσο και από την Παλαιστίνη, έχουν χάσει τις ζωές τους από τις επιθέσεις που πραγματοποιήθηκαν από την Χαμάς και τις επόμενες επιθέσεις από το κράτος του Ισραήλ ενάντια στους Παλαιστίνιους, ειδικότερα στην Λωρίδα της Γάζας. Και οι δύο επιθέσεις κατέληξαν σε μία πλήρη σφαγή. Είμαστε βαθιά ανήσυχοι και λυπημένοι γι' αυτή την κατάσταση. Ως Κουρδικό Κίνημα Ελευθερίας, θα θέλαμε να εκφράσουμε τα συλλυπητήριά μας τόσο στον παλαιστινιακό αραβικό λαό όσο και στον εβραϊκό λαό του Ισραήλ. Όχι μόνο όσα έχουν γίνει μέχρι τώρα, αλλά και τα μελλοντικά σενάρια που συζητιούνται, είναι άκρως ανησυχητικά. Πρόκειται για εξαιρετικά λανθασμένες στάσεις που βαθαίνουν τα προβλήματα και καταλήγουν σε σφαγές της κοινωνίας. Κατ'αρχάς, θα πρέπει να εγκαταλειφθούν αμέσως και να σταματήσουν οι επιθέσεις.

Όπως οι μέθοδοι της Χαμάς είναι λάθος, η στάση του ισραηλινού κράτους είναι επίσης απαράδεκτη. Το ισραηλινό κράτος πρέπει να τερματίσει τις επιθέσεις και τον αποκλεισμό της Γάζας και δεν

πρέπει να καταφύγει σε βία κατά του παλαιστινιακού λαού με κανέναν τρόπο.

Το παλαιστινιακό πρόβλημα δεν μπορεί να λυθεί μέσω της βίας, αλλά μέσω της δημοκρατίας και της αναγνώρισης των δικαιωμάτων των Παλαιστίνιων. Η βίαιη προσέγγιση μόνο θα βαθύνει τα προβλήματα. Η πικρή εικόνα που προέκυψε τις τελευταίες μόλις ημέρες, είναι αποτέλεσμα της ώθησης του παλαιστινιακού ζητήματος σε μια άλυτη κατάσταση. Και η αιτία που συμβαίνει αυτό, είναι το ίδιο το πρόβλημα. Εάν κάποιος είναι πραγματικά ενοχλημένος από αυτή την κατάσταση, είναι απαραίτητο να επικεντρωθεί στη λύση του παλαιστινιακού ζητήματος. Κάθε βήμα που πρέπει να γίνει, κάθε στάση που πρέπει να ληφθεί, χωρίς να συζητιέται η λύση του παλαιστινιακού ζητήματος και τα δικαιώματα του παλαιστινιακού λαού, θα οδηγήσει σε εμβάθυνση των προβλημάτων. Το αιώνιο Παλαιστινιακό ζήτημα έχει αποδείξει αυτό το γεγονός επανειλημμένα.

Οι εξελίξεις στην Παλαιστίνη και το Ισραήλ κατέδειξαν για άλλη μια φορά τη σημασία μιας προσέγγισης στο πλαίσιο ενός «δημοκρατικού έθνους» από τον Abdullah Öcalan για τη λύση των προβλημάτων στη Μέση Ανατολή. Η κρατικιστική νοοτροπία είναι η ρίζα των προβλημάτων που αντιμετωπίζει η κοινωνία και η ανθρωπότητα. Από την ιστορία μέχρι τις μέρες μας, καθώς έχει αναπτυχθεί αυτή η νοοτροπία, τα προβλήματα έχουν αυξηθεί. Το γεγονός ότι το κράτος γεννήθηκε πρώτα στη Μέση Ανατολή, έχει καθοριστικό ρόλο στο γεγονός ότι τα προβλήματα στη Μέση Ανατολή είναι τόσο πολλά και βαθιά ριζωμένα. Από την άλλη, τα προβλήματα βάθυναν ακόμη περισσότερο με τη μεταφορά του συστήματος του έθνους-κράτους που ανέπτυξε η καπιταλιστική νεωτερικότητα στη Μέση Ανατολή. Όλα τα προβλήματα στη Μέση Ανατολή σήμερα, συμπεριλαμβανομένου του Κουρδικού ζητήματος, πηγάζουν από τη νοοτροπία του έθνους-κράτους. Η ισραηλινο-παλαιστινιακή σύγκρουση είναι επίσης ριζωμένη στη νοοτροπία

του έθνους-κράτους. Όλα τα προβλήματα στη Μέση Ανατολή, ιδιαίτερα το κουρδικό και το παλαιστινιακό, μπορούν να λυθούν μόνο με την υπέρβαση του έθνους-κράτους. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος να διορθωθεί η λάθος πορεία στη Μέση Ανατολή. Εάν πρόκειται να υπάρξει μια πραγματική αλλαγή, αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την υπέρβαση της νοοτροπίας του έθνους-κράτους, με την ανάπτυξη του συστήματος του «δημοκρατικού έθνους» που βασίζεται στη συνύπαρξη, την ισότιμη και κοινή ζωή των λαών και σε αυτή τη βάση, με τη δημοκρατική επίλυση των ζητημάτων του κουρδικού και του παλαιστινιακού λαού. Τα προβλήματα δεν μπορούν να λυθούν με τη δημιουργία περισσότερων κρατών, όπως συχνά ειπώνεται. Αντίθετα, τα προβλήματα μπορούν να λυθούν με την ενίσχυση της κοινωνίας, την ανάπτυξη της δημοκρατίας και μιας ζωής σύμφωνα με το «δημοκρατικό έθνος» που βασίζεται στην ελεύθερη, ισότιμη, δημοκρατική αυτοδιοίκηση και βούληση των κοινωνιών. Έτσι μπορούν να λυθούν τα προβλήματα τόσο του εβραϊκού λαού όσο και του παλαιστινιακού λαού.

Η Ιερουσαλήμ, η οποία θεωρείται ιερή από τρεις θρησκείες και οι αρχαίες παλαιστινιακές και ισραηλινές γεωγραφίες, μπορούν καλύτερα να ζήσουν με ελευθερία και ειρήνη με αυτό το μοντέλο. Διαφορετικά, τα μοντέλα των εθνών-κρατών οδηγούν αναπόφευκτα σε σύγκρουση, πόλεμο και αμοιβαία καταστροφή. Αυτό φαίνεται καλύτερα στην αραβο-εβραϊκή πραγματικότητα. Η μόνη μέθοδος για να εξαλειφθεί αυτό το συγκρουσιακό και καταστροφικό δίλημμα είναι η προσέγγιση του «δημοκρατικού έθνους».

Η υπόθεση του παλαιστινιακού λαού είναι νόμιμη και τίποτα δεν μπορεί να αρνηθεί τη νομιμότητά της. Ως Κουρδικό Κίνημα Ελευθερίας, στεκόμαστε πάντα δίπλα στη δίκαιη υπόθεση του παλαιστινιακού λαού. Η λύση του παλαιστινιακού είναι εξίσου σημαντική με το κουρδικό ζήτημα για τη λύση των προβλημάτων και την ανάπτυξη του εκδημοκρατισμού στη Μέση Ανατολή. Το

κράτος του Ισραήλ πρέπει να δει αυτή την πραγματικότητα και πάνω από όλα να αναγνωρίσει την ύπαρξη και τη δημοκρατική βούληση του παλαιστινιακού λαού. Η λύση του παλαιστινιακού ζητήματος είναι θεμελιώδης προϋπόθεση για όλους τους λαούς της Μέσης Ανατολής, ιδιαίτερα για τον εβραϊκό λαό, για να ζήσουν με ελευθερία, ασφάλεια και ειρήνη. Από την άλλη, μια σωστή και με σεβασμό προσέγγιση στα ιστορικά δράματα και τις γενοκτονίες που βίωσε ο εβραϊκός λαός το απαιτεί απολύτως. Χωρίς λύση στο παλαιστινιακό ζήτημα, ο εβραϊκός λαός δεν μπορεί να αισθάνεται άνετα στη συνείδησή του και δεν μπορεί να καταδικάσει και να εξαλείψει τη μεταχείριση στην οποία έχει υποβληθεί. Πιστεύουμε ότι ο εβραϊκός λαός έχει αρκετή από αυτή τη συνείδηση, τη σοφία και τη θέληση. Ο εβραϊκός λαός είναι ένας από τους αρχαίους λαούς της Μέσης Ανατολής και έχει πολύ σημαντική θέση και συμβολή στη διαμόρφωση της κουλτούρας και της κοινωνικότητας της Μέσης Ανατολής. Όπως ακριβώς οι κούρδικοι, αραβικοί, περσικοί, τούρκικοι, αραμαϊκοί κ.λπ. λαοί της Μέσης Ανατολής, έτσι και ο εβραϊκός λαός έχει το δικαίωμα να ζει στη Μέση Ανατολή, στην αρχαία γεωγραφία όπου έζησε ιστορικά.

Το τουρκικό κράτος και η κυβέρνηση ΑΚΡ-ΜΗΡ δεν προσεγγίζουν το παλαιστινιακό ζήτημα ειλικρινά και πραγματικά. Το χειρίζεται εξ ολοκλήρου ως ένα θέμα που μπορεί να εκμεταλλευτεί. Ο φασίστας αρχηγός Ταγίπ Ερντογάν προσεγγίζει το Παλαιστινιακό ζήτημα με αυτή την αντίληψη και προσπαθεί να το χρησιμοποιήσει ως διαπραγματευτικό χαρτί για να εφαρμόσει τις πολιτικές του για κουρδική γενοκτονία. Αυτός είναι ο μόνος λόγος που τους ενδιαφέρει το Παλαιστινιακό ζήτημα. Διαφορετικά, σίγουρα δεν είναι ολόψυχα στο πλευρό του παλαιστινιακού λαού. Αν το τουρκικό κράτος και ο Ταγίπ Ερντογάν ήταν ειλικρινείς σε αυτά που λένε, πρώτα απ' όλα δεν θα προσέγγιζαν έτσι τους Κούρδους και θα έλυναν το κουρδικό ζήτημα.

Όπως δεν μπορεί κανείς να είναι δίκαιος και δημοκρατικός στο

Ισραήλ, χωρίς να βλέπει και να αναγνωρίζει τα δικαιώματα του παλαιστινιακού λαού, έτσι δεν μπορεί να είναι το ίδιο στην Τουρκία χωρίς να βλέπει την κουρδική πραγματικότητα, χωρίς να αναγνωρίζει τα δικαιώματα του κουρδικού λαού και χωρίς να υποστηρίζει τον αγώνα του. Συγκεκριμένα, κανείς δεν μπορεί ποτέ να σταθεί δίπλα στη δίκαιη υπόθεση των άλλων. Η προσέγγιση του κουρδικού λαού και του κουρδικού ζητήματος στην Τουρκία μοιάζει με χαρτί λυχνίας.

Είναι απολύτως αδύνατο για όσους κοιτάζουν τους Κούρδους με σκοτεινά πρόσωπα ή τους αγνοούν, να προσεγγίσουν σωστά τους άλλους και να σταθούν δίπλα τους. Αν αυτό επιχειρείται, τότε υπάρχει μεγάλη διαστρέβλωση και υποκρισία. Αυτό κάνει η κυβέρνηση AKP-MHP και ο Ταγίπ Ερντογάν. Στην ομιλία του, ο Ταγίπ Ερντογάν από τη μια υποτίθεται λέει ότι οι επιθέσεις του κράτους του Ισραήλ είναι άδικες και τις καταδικάζει. Αλλά από την άλλη, στην ίδια ομιλία, μιλάει με μίσος για το πώς θα επιτεθεί ακόμη περισσότερο στους Κούρδους και θα σκοτώσει περισσότερους/ες. Αυτό δεν είναι υποκριτική ανεντιμότητα και εξαπάτηση του κόσμου; Αυτά είναι σίγουρα κροκοδείλια δάκρυα. Πώς μπορεί κανείς να μιλήσει για το τι συμβαίνει στη Γάζα και τα δεινά του παλαιστινιακού λαού, όταν αυτό που γίνεται στη Ροζάβα είναι προφανές και θα συνεχιστεί; Στις αεροπορικές επιδρομές του τουρκικού κράτους κατά της Ροζάβα βομβαρδίστηκε ολόκληρο το σύστημα υποδομής της περιοχής. Φράγματα, σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής, πετρελαιοπηγές, αποθήκες ανεφοδιασμού και πολλές άλλες εγκαταστάσεις χτυπήθηκαν. Σε αυτές τις επιθέσεις έχασαν τη ζωή τους δεκάδες άνθρωποι.

Όσοι το κάνουν αυτό στον κουρδικό λαό, δεν μπορεί να αναμένεται να είναι ειλικρινείς απέναντι στον παλαιστινιακό λαό και την υπόθεσή του. Από την άλλη πλευρά, όσοι δεν υψώνουν τις φωνές τους ενάντια στις επιθέσεις και τις σφαγές του κράτους και της κυβέρνησης AKP-MHP κατά των Κούρδων και της Ροζάβα και όσοι το βλέπουν αυτό σωστό και το υποστηρίζουν, δεν μπορούν να είναι σε μια βάσιμη προσέγγιση. Τα δάκρυα που χύνονται από αυτές τις ομάδες δεν είναι τίποτε άλλο από τα

κροκοδείλια δάκρυα που έριξε ο Ταγίπ Ερντογάν. Ίσως δεν γνωρίζουν πώς φαίνονται, αλλά όλοι στον κόσμο εκτός από αυτούς ξέρουν πολύ καλά πώς φαίνονται.

Συμπροεδρία

Εκτελεστικό Συμβούλιο του ΚΚΚ (Ένωση Δημοκρατικών Κοινοτήτων του Κουρδιστάν)

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΕΚΧ ΒΟΤΑΝΙΚΟΥ ΚΗΠΟΥ ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΠΟΓΚΡΟΜ ΣΤΟΝ ΕΒΡΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΧΛΩΡΑΚΑ

Έγινε την Πέμπτη 12-10 η εκδήλωση, για τα πογκρόμ στον Έβρο και στη Λεμεσό, καθώς και η προβολή ντοκιμαντέρ “Η δική μου αλήθεια”, έξω από το Βοτανικό Κήπο στην πλατεία Αγ. Δημητρίου την οποία αφιερώσαμε στον Στέλιο Φαϊτάκη αναρτώντας πανό για την καταστροφή του έργου του.

Η ενημέρωση για τα γεγονότα και τις κινητοποιήσεις στο Χλώρακα και στη Λεμεσό ήταν διατυπωμένες με ενδελέχεια από τον σ. Χάρη της Συσπείρωση Ατάκτων (Sîspîrosî Atakton), οι νομικές και πολιτικές προεκτάσεις από τα πογκρόμ στον Έβρο από τον δικηγόρο Θανάση Καμπαγιάννη και οι ενδιαφέρουσες εισηγήσεις από την ανοιχτή

συνέλευση ενάντια στις προωθήσεις και τη συνοριακή βία.

Ο εθνικισμός, ως γνήσιο κατασκεύασμα της ρομαντικοποίησης (σε επίπεδο φετιχισμού) εδάφους και αίματος, εκδηλώθηκε και εξακολουθεί φυσικά να εκδηλώνεται ως αυστηρή απαίτηση για απόλυτη ομοιογένεια και ενότητα, πολιτισμική θρησκευτική και γλωσσική, ώστε να παραχθεί και να συντηρηθεί η ψευδαίσθηση μιας υποτιθέμενης ιστορικής προσωπικότητας, σε ένα εκ των πραγμάτων συμφурματικό συνάθροισμα ατόμων.

Σημαίες του Εθνικισμού έγιναν υποχρεωτικά η προκατάληψη, η πνευματική κλειστότητα, ο ρατσισμός και ως “ανεπιθύμητη” κηρύχθηκε η κάθε είδους διαφορετικότητα, η οποία μέσα από έναν αρρωστημένο συλλογικό ψυχισμό εκλαμβάνεται πλέον ως πολιτισμική, θρησκευτική, ηθική ή φυλετική μόλυνση. Η πραγμάτωσή του ήρθε με τη θέσπιση του βίαιου και συγκεντρωτικού εξουσιαστικού μηχανισμού του εθνοκράτους και η συντήρησή του εξασφαλίζεται με τη συνεχή απομάκρυνση αυτών των στιγματισμένων ως “ανεπιθύμητων”, την εθνοκάθαρση, που με τη σειρά της κι αυτή γεννά τη σύγχρονη θανατοπολιτική που υιοθετούν το Ελληνικό και το Κυπριακό (εθνο-)κράτος, σε ό,τι αφορά μετανάστες, πρόσφυγες και γενικά αλλοεθνείς. Αυτή η κυρίαρχη ιδεολογία του κράτους μετουσιώνεται σε βίαιες δομές και πολιτικές από πλευράς του, καθώς και σε μια καθολική συσπείρωση για την υπεράσπιση του έθνους από πλευράς των πολιτών-οπαδών του εθνικισμού.

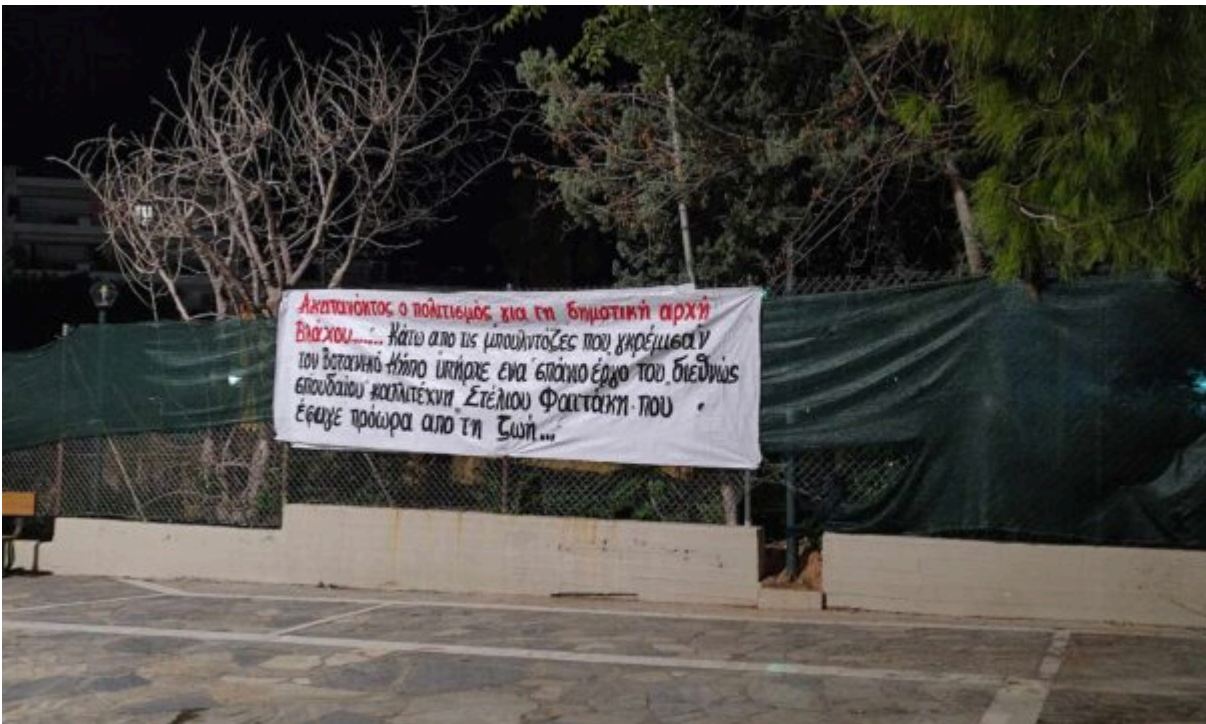
Αντιμετωπίζουμε δηλαδή από τη μία τον αιματοβαμμένο φράχτη του Έβρου, τις συλλήψεις και επαναπροωθήσεις, τη στοίβαξη σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, οι οποίες ανέκαθεν οδηγούσαν και οδηγούν στον (συχνά φριχτό) θάνατο προσφύγων (προσφατα παραδείγματα: 18 τουλάχιστον επαναπροωθημένοι απανθρακωμένοι στη Δαδιά, 800 πνιγμένοι στα ανοιχτά της Πύλου) και από την άλλη τις παρακρατικές ομάδες και τους ακροδεξιούς πολιτοφύλακες που απτόητοι προβαίνουν (με την εκάστοτε αφορμή) σε ρατσιστικά πογκρόμ και το ανελέητο ανθρωποκυνηγητό εις βάρος μεταναστών και αλλοεθνών/αλλόθρησκων κατοίκων των περιοχών τους. Πιο πρόσφατα, τους είδαμε να αναπαράγουν την διαχρονική ρατσιστική παραπληροφόρηση για «εμπρηστές μετανάστες», και να διαφήμιζαν τη δράση τους σε Έβρο, Καβάλα και στην Ξάνθη την περίοδο που ο τόπος τους τυλιγόταν στις φλόγες, στιγμιότυπα που θυμίζουν τόσο το το περιβόητο «έπος του Έβρου» του 2020, εκείνη την ένοπλη δράση στρατού και πολιτών έναντι άοπλων ανθρώπων όσο και τα πογκρόμ των ταγμάτων

εφόδου της Χρυσής Αυγής την περίοδο της κορύφωσης της δράσης τους από το 2010 έως το 2013.

Το μίσος για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, αυτή η δαιμονοποίηση του «άλλου» δεν ήρθε φυσικά ξαφνικά ή από το πουθενά. Το ελληνικό (και το κάθε) κράτος εκτρέφει αυτό το μίσος, γιατί πολύ απλά το βολεύει, γιατί υπάρχουν πολλοί πρόθυμοι να του προσφέρουν ένα εξαιρετικά βολικό άλλοθι για την εσκεμμένη απραξία του. Κατεβαίνοντας στη νοτιοανατολική Μεσόγειο συναντάμε μία σημερινή “νύχτα των κρυστάλλων” στην αγορά της Λεμεσού και μία επίθεση σε καταυλισμό προσφύγων στο Χλώρακα από ΕΛΑΜητες και λοιπούς ελληνοκύπριους πολιτικούς απογόνους των εοκαβητων, καθώς και τα συνθήματα “Η Κύπρος ανήκει στους Έλληνες” και “Έξω οι ξένοι από την Κύπρο”, δηλαδή τα χαρακτηριστικά συγκρότησης του κυπριακού κράτους που η ελληνοκυπριακή καθεστωτική ηγεμονία ήθελε (και θέλει ακόμα όπως φαίνεται) να επιβάλλει με την βία και το αίμα σε όλο το νησί.

Έτσι, οι επιθέσεις αυτές στο Χλώρακα και στη Λεμεσό έχουν ιστορική βαρύτητα, καθώς πρόκειται για την ίδια εθνικιστική ιδεολογία που συγκροτήθηκε από χίτες επιζήσαντες των δεκεμβριανών (Γρίβας), συνεργάτες των ναζί και πολιτικούς τυχοδιώκτες, με τις ευλογίες ορθόδοξων παπάδων, που υιοθετήθηκε από το τότε νεοσύστατο κυπριακό κράτος και είχε ως συνέπεια την επικράτηση μιας γενικευμένης εθνικιστικής ανομίας, μιας παρακρατικής και κρατικής τρομοκρατίας που έγιναν τα επίσημα πολιτικά εργαλεία του, που υπονόμισαν την κυπριακή κοινωνία στο σύνολό της και οδήγησαν (με μεγάλη δόση ειρωνείας) στην καταστροφή της και στην παράδοση του μισού νησιού στον εχθρό που υποτίθεται θα αφάνιζε. Το πόρισμα που εύκολα αντιλαμβανόμαστε είναι ότι ο εθνικισμός δεν αποτελεί προνόμιο κάποιων ανεξάρτητων ακροδεξιών, ούτε οπισθοδρόμηση ή αναχρονισμό, αλλά αντίθετα, είναι συστατικό και αναπόσπαστο στοιχείο του σύγχρονου κράτους και εκδηλώνεται μέσω ρατσιστικής βίας και εγκλημάτων μίσους, μέσω των οποίων προσπαθεί να πετύχει την πολυπόθητη εθνοκάθαρση. Οι πρωτεργάτες του ωστόσο δε δίστασαν και δε διστάζουν ποτέ να σωπάσουν, να υποχωρήσουν, να εγκαταλείψουν τον λαό τους ενώπιον των -συχνά μεγάλης κλίμακας- επιπτώσεων των εγκλημάτων τους, οι οποίες θα πλήξουν αναπόφευκτα ολόκληρο το κοινωνικό σύνολο. Πρέπει να συνεχίσουμε να αντιστεκόμαστε στις μισάνθρωπες εθνικιστικές πολιτικές των κρατών, να εκθέτουμε

και να πολεμάμε τους υπερασπιστές του εθνικισμού, ώστε να μην πληγεί ξανά κανένας άνθρωπος, κανένας πρόσφυγας και κανένας λαός από αυτή την ιδεολογική φενάκη.
Άγγελος για τον ΕΚΧ Βοτανικό Κήπος

Respiro di Liberta Open Call

κοινωνικός χώρος για την Ελευθερία Respiro(Ιουλιανού 30)

OPEN CALL

- *ΟΜΑΔΕΣ
- *ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ
- *ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΕΣ
- *ΕΓΧΕΙΡΗΜΑΤΑ
- *ΜΑΘΗΜΑΤΑ
- *WORKSHOPS

επειδή οι γειτονιές μας φαντάζουν
ομορφότερες με ζωντανούς ελεύθερους
κοινωνικούς χώρους

RESPIRO
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

(!) επικοινωνήσε μαζί μας: respiro@riseup.net

Respiro di Liberta

Το Respiro di Liberta είναι ένας ελεύθερος κοινωνικός χώρος που βρίσκεται στον δρόμο της Ολυμπιάδος, Ιουλιανού και Ολυμπιάδος-πίσω από την εκκλησία της Λαοδηγήτριας. Απότοκο της πολιτικής και κοινωνικής παρακαταθήκης του κοινωνικού χώρου για την ελευθερία «Μικρόπολις», το Respiro di Liberta αποτελεί έναν χώρο συλλογικοποίησης, έκφρασης και πολιτικής παρέμβασης στο υπάρχον, στεγάζοντας άτομα και ομάδες που αντιστέκονται στην ακινησία, την πειθαρχία, την ανάθεση. Κάποιες από τις ομάδες που στεγάστηκαν ή στεγάζονται ακόμα στο χώρο είναι οι: Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης, Κάφτρα, Απάλευτος Α.Σ.(πρώην Micropolis kick box), Copwatch.gr, Εργαστήρι Κεραμικής Γαία +980°C κα.

Πώς γεννιάται και πώς δρα ένας ελεύθερος κοινωνικός χώρος;

Το «Μικρόπολις» γεννήθηκε από την εξέγερση του 2008 κι έγινε η πιο μαζική εδαφικοποιημένη πρόταση εξόδου από τις σχέσεις κυριαρχίας αλλά και προοπτική για την ζωή που θέλουμε στις πόλεις και τις γειτονιές μας. Τελευταία του παρακαταθήκη ήταν το πολυεπίπεδο «Δίκτυο Covid-19: Αλληλεγγύη Θεσσαλονίκης» . Από την πρώτη προσταγή του κράτους για παύση κάθε κοινωνικής λειτουργίας υπήρξε και η έμπρακτη αμφισβήτηση ότι ο συλλογικός δρόμος της αλληλοβοήθειας και της αυτοοργάνωσης είναι ένας δρόμος προοπτικής. Κόντρα στις πειθαρχήσεις του κυρίαρχου, δεν αφήσαμε το μονοπώλιο των ζώων μας στην αγορά και το κράτος. Υψώσαμε τις συλλογικές μας αντιστάσεις παίρνοντας την υγεία στα χέρια μας. Δείξαμε ότι μπορούμε να μείνουμε στην κοινότητα και στη γειτονιά, ότι υπεύθυνα και με ασφάλεια μπορούμε να ανοίξουμε δρόμους μέσα στα αδιέξοδα της κρατικής διαχείρισης και ότι η ματιά της μιας, απέναντι στον άλλον, χωρίς διαχωρισμούς και διακρίσεις, είναι η μόνη εγγύηση της ύπαρξης.

Ανάσα Ελευθερίας

Έτσι τώρα και ο νέος χώρος, ως συνέχειά του «Μικρόπολις», ήταν αδύνατον να δημιουργηθεί εκ του μηδενός, αφού γνωρίζουμε πια καλά πως κοινωνικός κινηματικός χώρος νοείται μόνο ως έδαφος που αυτοθεσμίζεται εντός και διαμέσου της κοινωνίας, εντός και διαμέσου της κινηματικής διαδικασίας. Με άλλα λόγια, χώρος ανοικτός στις προκλήσεις που επιφυλάσσει η κυκλοφορία των αγώνων και συνάμα ανοικτός στην καθεμιά και στον καθένα που αντιστέκεται στον κλοιό της κυρίαρχης εξουσίας.

Στόχος του αυτοδιαχειριζόμενου εγχειρήματος *Respiro di Liberta* είναι να δημιουργήσει το έδαφος για εξωστρεφή κοινωνική και πολιτική δράση των ομάδων και των ατόμων που το απαρτίζουν, πάντα με αντι-ιεραρχικά στοιχεία και πέρα από κρατικούς οργανισμούς και ΜΚΟ. Αυτή αποτελεί και η βασική αρχή του χώρου. Η μεγάλη εμπειρία του Μικρόπολις μας δείχνει ότι τα εγχειρήματα, όσο σημαντικό έργο και να παράγουν σε νοήματα και ως έμπρακτα παραδείγματα πέρα από την αγορά και το κράτος, χρειάζεται να ξεφεύγουν από την εσωστρέφεια και τον ιδρυματισμό και να βγαίνουν στον δημόσιο χώρο, εκεί όπου

γεννάται η αντίσταση, η κοινωνικοποίηση των προταγμάτων ως αμφισβήτηση προς το υπάρχον και οι αγώνες χειραφέτησης.

Τι χαρακτηριστικά έχει ο χώρος και πώς συμμετέχει κάποια/ος σε αυτόν;

Η αμεσοδημοκρατική συνέλευση του χώρου ασχολείται κυρίως με πολιτικές δράσεις εντός κι εκτός του χώρου, έχοντας, δηλαδή, ως κύρια απεύθυνση ίδια την κοινωνία και την διάδοση των κινημάτων και των αγώνων. Στη συνέλευση συμμετέχουν άτομα και ομάδες που επιθυμούν να δραστηριοποιηθούν στο πεδίο αυτό, έξω από μικροπολιτικούς ανταγωνισμούς με ξεκάθαρη θέση μέσα στις διαδικασίες της συνέλευσης και στον ίδιο το χώρο.

Καλούμε κάθε άτομο ή ομάδα που ενδιαφέρεται να συμμετάσχει στον ελεύθερο κοινωνικό χώρο *Respiro di Liberta*, σεβόμενη τα πολιτικά χαρακτηριστικά του, όπως η άμεση δημοκρατία, η αυτοδιαχείριση, η αντι-ιεραρχία, ο αντισεξισμός, ο αντιφασισμός, να παραβρεθεί στο

Ανοιχτό κάλεσμα την Κυριακή 22/10 στις 6 μ.μ. στον Κοινωνικό Χώρο για την Ελευθερία *Respiro*(Ολυμπιάδος με Ιουλιανού, πίσω από την εκκλησία της Λαοδηγήτριας)

ή μπορεί να επικοινωνήσει μαζί μας στο ***mail: respiro@riseup.net***

ή στα ***social: respiro_social_space (instagram)*** και ***Respiro di Libertà Social Space for Freedom (facebook)***

**Εισήγηση Αντιεξουσιαστικής
Κίνησης Θεσσαλονίκης την 1η**

μέρα του 2ημέρου εκδηλώσεων: Η πόλη πέρα από τις εκλογές

Εκδήλωση : “Δημόσιος χώρος ελεύθερος και κοινωνικός ή εξευγενισμένος και εμπορευματοποιημένος; Η εδαφικοποίηση των αντιστάσεων και η αξία των ελεύθερων κοινωνικών χωρών και των καταλήψεων”

Εισήγηση Αντιεξουσιαστικής Κίνησης Θεσσαλονίκης

Η πραγματικότητα σήμερα μας βρίσκει όλες και όλους σε μία προσπάθεια να ισορροπήσουμε μεταξύ επιθυμίας για ζωή και προσπάθειας για επιβίωση. Με βασικές ανάγκες όπως στέγη, τροφή, υγεία και εκπαίδευση να γίνονται όλο και πιο απλησίαστες για την κοινωνική βάση, η συλλογικοποίηση αποκτά όλο και πιο ζωτική σημασία.

Οι συνεχείς ρυθμοί της καθημερινής ζωής, των συνεχόμενων υποχρεώσεων και της εργασίας, έχουν επιδράσει σε τεράστιο στην κοινωνική αποξένωση και την αδιαφορία. Η πόλη νοείται ως ένα συμβιβαστικό πεδίο αναγκαστικής αλληλεπίδρασης με τον διπλανό, από το οποίο προσπαθούμε κάθε φορά να αποδράσουμε με την πρώτη ευκαιρία. Το αποτέλεσμα είναι λυπηρό: το όποιο ενδιαφέρον έχουμε για καλή ζωή να μην εστιάζεται στο πώς θα φτιάξουμε την ζωή έστω λίγο πιο βιώσιμη αλλά στο πώς θα ξεφύγουμε ή θα βρούμε τρόπους να ξεχαστούμε από αυτή.

Τα ερωτήματα ωστόσο παραμένουν: Πώς θα καταφέρουμε να επιστρέψουμε σε έννοιες όπως η συλλογικότητα και η αλληλεγγύη, όταν το κράτος ως εγγυητής της κοινωνικής αναπαραγωγής προβάλλει

και προωθεί τον κανιβαλισμό και την ατομικότητα; Πώς θα δώσουμε ξανά νόημα σε ζητήματα όπως αυτό του δημόσιου χώρου, αν αυτός δεν υπάρχει ή, στην καλύτερη των περιπτώσεων, υπάρχει αλλά δεν έχουμε πρόσβαση σε αυτόν; Παράλληλα, όμως, και κύρια, γιατί μας απασχολεί τόσο το ζήτημα των δημοσίων χώρων σε σχέση

και με την πόλη; Ο δημόσιος χώρος ανέκαθεν αποτελούσε σημείο συνάντησης των πολλών,

ελεύθερης έκφρασης των από τα κάτω, πεδίο ζύμωσης και αλληλεπίδρασης. Αποτελούσε και αποτελεί, δηλαδή, χώρο όπου παράγεται πολιτική και σκέψη. Κυρίως, όμως, αποτελεί τον καρπό κάθε κοινωνικής αντίστασης και αμφισβήτησης των επιταγών της Κυριαρχίας. Θα πρέπει να αναρωτηθούμε, ωστόσο, εάν και κατά πόσο η σύγχρονη ζωή επιτρέπει την ύπαρξη του χαρακτήρα αυτού ή αν η ιδιώτευση έχει ριζώσει τόσο πολύ στη συλλογική συνείδηση, που πλέον θα πρέπει να προσεγγίσουμε το θέμα αυτό με νέους όρους.

Το ζήτημα του δημόσιου χώρου έρχεται σε άμεση σύνδεση με την αρχιτεκτονική, τη δομή και την λειτουργία των μεγαλουπόλεων στο σήμερα, καθώς στην ανάπτυξη του αστικού ιστού. Η οποιαδήποτε σκέψη για δημιουργία χώρων ελεύθερων και με κοινωνικό πρόσημο καίγεται στον βωμό του κέρδους και του τραπεζοκαθίσματος. Έτσι, ο Πολίτης -Κάτοικος λογίζεται πρώτα ως καταναλωτής/ρια και μετά ως ενεργό μέλος ενός συνόλου με κοινό γεωγραφικό, οικονομικό, κοινωνικό έδαφος. Γι' αυτό τον λόγο βλέπουμε όλο και πιο συχνά τις πλατείες, τα πάρκα, τους δρόμους κ.ο.κ να αποκτάνε έναν χαρακτήρα τελείως αποστειρωμένο και παράλληλα αρκετές φορές αφημένα στο έλεος του κάθε επιχειρηματία. Η χρησιμότητα και το νόημα του δημόσιου χώρου, έτσι όπως κατευθύνεται από την Εξουσία, δε νοείται παρά ως ένα πεδίο προς εκμετάλλευση, όπως τα κοινά αγαθά. Γι' αυτό το λόγο θα πρέπει να χρησιμοποιείται αποκλειστικά με βάση το χρηματικό κέρδος και οτιδήποτε δεν μπορεί να αποδώσει ανάλογα ως προς αυτό είτε θα πρέπει να αναμορφωθεί είτε να απαξιωθεί πλήρως.

Η αναμόρφωση έχει να κάνει με την ανακατάταξη των αναγκών που δημιουργούνται γύρω από τον δημόσιο χώρο. Έννοιες και ανάγκες όπως η συνεύρεση, η κοινωνικοποίηση, η ελεύθερη πρόσβαση - χωρίς αντίτιμο και με καθολική προσβασιμότητα- παραμερίζονται. Αντιθέτως, για τον δημόσιο χώρο προωθείται ένας χαρακτήρας που έχει να κάνει με το στιγμιαίο, π.χ ξεκούραση σε ένα παγκάκι μέσα στο συνεχές τρέξιμο της πόλης, αλλά και την απαγόρευση

οποιασδήποτε εκδήλωσης παρεκκλίνει από τα standards της Εξουσίας και της Ελληνικής Αστυνομίας. Η φυσιογνωμία της πόλης, δηλαδή, αποκτά έναν χαρακτήρα εμπορευματοποιημένο και αποστειρωμένο, ελκυστικό μόνο για τους επισκέπτες της.

Μέσα σε αυτή τη συνθήκη υπάρχουν και αλληλοεπιδρούν οι καταλήψεις και οι ελεύθεροι κοινωνικοί χώροι. Όντες οργανισμοί δημιουργίας ενός διαφορετικού πολιτισμού, αυτού της αυτοοργάνωσης, της αλληλεγγύης, της κοινότητας, της διαρκούς αμφισβήτησης, αποτελούν παράλληλα έναν χώρο δημόσιο -ως προς την χρήση του- πέρα από το Κράτος και την Αγορά , ένα αυθεντικά δημόσιο πεδίο αλληλεπίδρασης και μπολιάσματος νοημάτων και αντίστασης στο υπάρχον. Για όλα αυτά θα μας μιλήσουν καλύτερα οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες που είμαστε σήμερα μαζί.

Από την μεριά μας, αν θα μπορούσαμε να προσφέρουμε κάτι παραπάνω με βάση και την εμπειρία μας από την συμμετοχή μας στους ελευθέρους κοινωνικούς χώρους και σε καταλήψεις είναι το κατά πόσο καταφέρνουν να μπολιαστούν με την κοινωνία και να βγούνε και πέρα από τους τοίχους του εγχειρήματος. Γιατί μπορεί να είναι μεν ανοιχτοί και όντως να δημιουργούν ένα πεδίο αμφισβήτησης, όμως συναντάται αρκετά συχνά η δυσκολία να γίνει ορατό αυτό στην κοινωνική και δημόσια σφαίρα. Δεν αρκεί ένας ελεύθερος κοινωνικός χώρος να είναι ανοιχτός και γεμάτος ζωή για να παράξει κοινωνικό νόημα και χρησιμότητα, παρότι αυτό αποτελεί και το μεγαλύτερο πεδίο αντίστασης στην κρατική καταστολή. Αλλά διαφαίνεται πως είναι αναγκαίο να υπάρχει συνεχώς στον δημόσιο χώρο, προπαγανδίζοντας τις θέσεις του και κάνοντας πολιτική. Με λίγα λόγια, δεν φτάνει να έρχεται μόνο η κοινωνία στους Ε.Κ.Χ.· πρέπει να βγούνε κι αυτοί προς την κοινωνία και να αλληλοεπιδράσουν στη δημόσια σφαίρα.

Ο δημόσιος χώρος δεν αναπλάθεται μόνος του, αντιθέτως φτιάχνει τα νοήματα που του δίνονται. Κι αν δεν τα δημιουργήσουμε εμείς, τότε οι εταιρείες και το κράτος θα εξακολουθούν να έχουν το πάνω χέρι. Γι' αυτό επιλογή και στρατηγική μας είναι να κάνουμε όσα περισσότερα δρώμενα -πολιτικά και πολιτιστικά-

γίνεται σε πάρκα και πλατείες, έτσι ώστε να δοθούν τα δικά μας χαρακτηριστικά και να παύσει η μονοτονία της κατανάλωσης και της αποστείρωσης. Να ξανααναρωτηθούμε τι σημαίνει να είσαι κάτοικος μιας πόλης και τι μπορεί να γίνει για να φουντώσει η αίσθηση της συλλογικοποίησης και της κοινότητας μέσα στις γειτονιές. Από τα πάρκα και τις πλατείες που μένουν γυμνές χωρίς δέντρα και δημόσιες βρύσες μέχρι τον διαρκή εξευγενισμό των γειτονιών μας που κάνουν την ζωή εκεί πλέον απλησίαστη, Να επιχειρήσουμε να δώσουμε πνοή και ζωή στις γειτονιές!
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Παρασκευή 06/10 19:30

Πλατεία Αγ. Γεωργίου (Ροτόντα)

« Δημόσιος χώρος ελεύθερος και κοινωνικός ή εξευγενισμένος και εμπορευματοποιημένος; Η εδαφικοποίηση των αντιστάσεων και η αξία των ελεύθερων κοινωνικών χωρών και των καταλήψεων »

- Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης
- Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος Σχολείο
- Κατάληψη Φάμπρικα Υφανέτ

Παρασκευή 13/10 19:30

Πλατεία Αγ. Γεωργίου (Ροτόντα)

« Ζούμε χειρότερα και κοστίζει περισσότερο: το ζήτημα του νερού, της στέγασης και της τροφής »

- Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης
- Κριτική στο σύγχρονο παραγωγικό μοντέλο και ποιότητα τροφής (Εισηγήσεις ερευνητριών)

Σύντροφε Στέλιο θα σε

Θυμόμαστε για πάντα!

Ο σπουδαίος καλλιτέχνης και σύντροφος Στέλιος Φαϊτάκης (a.k.a. Bizarre) πέταξε σήμερα στους ουραμούς που πάντα πίστευε ότι κάποιον/ους θα συναντούσε. Ασφαλώς και του το ευχόμαστε.

Μετά από μακροχρόνια πάλη/παιχνίδι/έμπνευση με τον θάνατο, από σήμερα έπαψε να βρίσκεται στη ζωή. Ο Στέλιος ήταν από τους ζωγράφους που αναβάθμισε αισθητικά τον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο "Nosotros" με τις αφίσες, αλλά και με κάθε πινελιά του, με το χέρι ή το λόγο του.

Ήταν ο άνθρωπος-καλλιτέχνης που προανήγγειλε, με τον τεράστιο πίνακά του στην Athens Biennale 2007 "Destroy Athens", την εξέγερση του '08. Παράλληλα, υπήρξε πάντα παρών, εκτός από τις μεγάλες αίθουσες των Γκαλερί, σε όλο το κόσμο και στο δρόμο πλάι μας.

Σε χαιρετούμε φίλε και σύντροφε Στέλιο! Σου ευχόμαστε καλή μετάβαση και σου υποσχόμαστε να μην σε ξεχάσουμε ποτέ.

*Εικόνα 1η: Το έργο του στην πρώην κατάληψη του Βοτανικού Κήπου Πετρούπολης, στον τοίχο που γκρέμισε η αστυνομία 2η: Η αφίσα του Ε.Κ.Χ. "Nosotros" για τον Δεκέμβρη του '08, όταν γκρεμίσαμε εμείς την αστυνομία. 3η: Η συμβολή του στα 10α γενέθλια του χώρου.

Κατάληψη Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης

Δεκέμβρης 2008

10 Χρόνια Nosotros
Πολιτικό περιοδικό Βαβυλωνία

2ήμερο εκδηλώσεων/συζητήσεων: Η πόλη πέρα από τις εκλογές

Η πόλη πέρα από τις εκλογές
2ήμερο εκδηλώσεων

Παρασκευή 06/10 19:30
Πλατεία Αγ. Γεωργίου (Ροτόντα)

« Δημόσιος χώρος ελεύθερος και κοινωνικός ή εξευγενισμένος και εμπορευματοποιημένος; Η εδαφικοποίηση των αντιστάσεων και η αξία των ελεύθερων κοινωνικών χωρών και των καταλήψεων »

- Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης
- Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος Σχολείο
- Κατάληψη Φάμπρικα Υφανέτ

Παρασκευή 13/10 19:30
Πλατεία Αγ. Γεωργίου (Ροτόντα)

« Ζούμε χειρότερα και κοστίζει περισσότερο: το ζήτημα του νερού, της στέγασης και της τροφής »

- Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης
- Κριτική στο σύγχρονο παραγωγικό μοντέλο και ποιότητα τροφής (Εισιγήσεις ερευνητριών)
- Κάτοικος της εκκενωμένης κατάληψης Στέγης Λεωφόρου Νίκης 67
- Συμμετείε εργαζομένων ΕΥΑΘ

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ | AK.SALONICA@ESPIV.NET

1η μέρα:

Παρασκευή 06/10 στις 19:30 στην Πλατεία στην Ροτόντα
“Δημόσιος χώρος ελεύθερος και κοινωνικός ή εξευγενισμένος και εμπορευματοποιημένος;
Η εδαφικοποίηση των αντιστάσεων και η αξία των ελεύθερων κοινωνικών χωρών και των καταλήψεων”
Συζητάμε με:

- Φάμπρικα Υφανέτ
- Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος Σχολείο

2η μέρα:

Παρασκευή 13/10 στις 19:30 στην Πλατεία στην Ροτόντα

“Ζούμε χειρότερα και κοστίζει περισσότερο: το ζήτημα του Νερού, της Στέγασης και της Τροφής”

– Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

– Σωματείο Εργαζομένων ΕΥΑΘ

– Κάτοικος της εκκενωμένης Κατάληψης Στέγης Λεωφόρου Νίκης 67

– Κριτική στο σύγχρονο παραγωγικό μοντέλο-ποιότητα τροφής (Εισηγήσεις ερευνητριών)

Σε περίπτωση βροχής οι εκδηλώσεις θα μεταφερθούν στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο *Respiro di Libertà*, Ολυμπιάδος με Ιουλιανού.

Ο ΞΕΝΙΣΤΗΣ ΡΕΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΗΓΕΜΟΝΙΑ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ

Περί ηγεμονίας πρόκειται, λέγανε και γράφανε πολλοί, αναφερόμενοι στην εκλογική νίκη του Μητσοτάκη και μάλιστα, αρκετοί «επεκτείνουν» αυτή την ηγεμονία του Μητσοτάκη και στα αποτελέσματα των εσωκομματικών εκλογών του Σύριζα με την επικράτηση του Κασσελάκη. Έχουν απολύτως δίκιο. Να προσθέσουμε ότι αυτή η ηγεμονία είναι ακραία επιθετική και ήρθε για να μείνει. Η εικόνα των 30άρηδων στα εκλογικά κέντρα του Σύριζα να γράφονται μέλη και να κουβαλάνε και τους παππούδες τους, προκειμένου να ψηφίσουν Κασσελάκη μπροστά στα έκπληκτα μάτια των μπρεζνιεφικών στελεχών του σύριζα, είναι ενδεικτική. Η αριστερά παραδόθηκε άνευ όρων στον ξενιστή της, που σαν το σαράκι έφαγε τον «δημοκρατικό συγκεντρωτισμό» και τα άλλα κόλπα της αριστερής παγωμένης ιεραρχίας.

Ακόμη και μια κλειστή, ιδεολογική ομάδα, από όπου κι αν προέρχονταν, να έκανε εκλογές ανοικτές, τα ίδια θα συνέβαιναν. Η εισβολή του κόσμου στο εσωτερικό της ομάδας θα ξερίζωνε την παραδοσιακή ψυχή της ίδιας της ομάδας. Ας μην τολμήσει να

κάνει κανένας αυτό το πείραμα αν δεν θέλει να χάσει θεσμισμένους ρόλους και όποια προνόμια. Είπαμε, αυτή η ηγεμονία είναι επιθετική. Εμείς θα σου πούμε ποιος είναι αριστερός, ποιος είναι αναρχικός ποιος είναι δεξιός και όχι όποιος τον παριστάνει. Σωστό, όμως, δεν είναι αυτό; Άλλη κουβέντα αυτή, ας επανέλθουμε στην ηγεμονία.

Σε πολιτικό επίπεδο, σωστές είναι οι αναλύσεις περί ηγεμονίας αλλά είναι η μισή αλήθεια. Τα πράγματα είναι πιο σοβαρά και ο Μακιαβέλι μαζί με τον Γκράμσι δεν θα επαρκούσαν να μας καλύψουν απολύτως, διότι δεν πρόκειται για ηγεμονία ηγεμόνος, ούτε για ιδεολογική ηγεμονία, αλλά για κάτι βαθύτερο, σταθερότερο και μακροπρόθεσμο, για να μην πούμε για κάτι τελειωτικό, τουλάχιστον όσον αφορά κάθε προγενέστερο και της στιγμής ακόμη που ήδη περνάει και φεύγει τώρα.

Στην καθολική ρευστότητα που ζούμε, στα δυσδιάκριτα όρια του εφικτού, του ανέφικτου, του καλού και του κακού της αριστεράς και της δεξιάς, διεξάγεται η μάχη, όχι απλά για την πολιτική ηγεμονία, αλλά για την επικράτηση μιας οριστικής «κοινωνικής» ηγεμονίας, προκειμένου να αναδημιουργηθεί ο κοινωνικός δεσμός με νέους όρους.

Σε αυτή τη μάχη, ο Ρεαλισμός κερδίζει κατά κράτος έδαφος απέναντι στον νεορομαντισμό που τόση παπάρα διοχέτευσε, από την μεταπολίτευση τουλάχιστον, μέχρι να γκρεμιστεί στα μάτια και του τελευταίου φορέα του στις εκλογές του 2023, ενώ είχε αποσυρθεί από την βάση της κοινωνίας δεκαετίες τώρα.

Ο νεορομαντισμός, σαν μια δομή διασκορπισμένων ψεμάτων και νεκρών αφηγημάτων, απευθυνόμενος σε ακρωτηριασμένα συναισθήματα, δημιούργησε έναν κόσμο θεαματικών ρόλων και κατόρθωνε να επιβιώνει για λόγους ανωτέρας βίας και όχι γι' αυτό που ήταν. Το μη είναι, γινόταν είναι και αναπαραγόταν ετσιθελικά, μιας και πήγαζε από συνολικά και ολοκληρωτικά μπαγκκράουντ.

Ο νεορομαντισμός δεν ήταν ρομαντισμός, αλλά η διαφθορά του και

η επιχειρηματολογία του ρηχή και άσχημη, ενώ παρίστανε τον βαθυστόχαστο και τον όμορφο. Παίρνοντας δύναμη από τον πραγματικό ρομαντισμό, φαινόταν Ταύρος στη δύναμη. Όμως και ο ίδιος ο Ταύρος, όσο δυνατός και αν είναι, όταν πέσει σε τοίχο, σταματάει κάθε φιλοδοξία του. Έπρεπε να πέσουν στον τοίχο του Ρεαλισμού για να αντιληφθούν τι αυταπάτες και παραμυθάκια ήταν οι βρυχηθμοί τους.

Ρεαλισμός είναι η ηγεμονία, γιατί αυτός από τη φύση του απαντάει στα ζητήματα που προκύπτουν στον αισθητό δημόσιο χώρο της πολιτικής και της κοινωνίας.

Ποιος ρεαλισμός, όμως; Του Μητσοτάκη ή του Κασσελάκη; Ήδη, ο πρώτος, ο κυνικός και απονενοημένος ρεαλισμός του Μητσοτάκη διαγράφει μια τροχιά καταστροφής για όλη την κοινωνία και ό,τι περιβάλλει την κοινωνία. Ο δεύτερος, ο διαχειριστικός του Κασσελάκη, την ίδια τύχη θα έχει. Και παρά την καταστροφική πορεία του, παραμένει ηγεμονικός.

Ρεαλισμός και αποκατάσταση του αισθητού σε συνθήκες ριζικού αθεϊσμού είναι η προοπτική που έχει επιλέξει ο σύγχρονος άνθρωπος. Αλλά, ρεαλισμός με νόημα, περιεχομενικός, με κέντρο τον άνθρωπο ως κοινωνικοϊστορικό όν, σε σχέση ισορροπίας με το φυσικό περιβάλλον. Αυτός είναι ο λόγος που οι εξεγέρσεις που έκαναν ήδη την εμφάνισή τους είναι ρεαλιστικές και όχι αφηγηματικές και ιδεολογικές. Κάπως έτσι θα είναι και οι επερχόμενες στην Ελλάδα.

Luther Blisset

ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ (ο χορός των

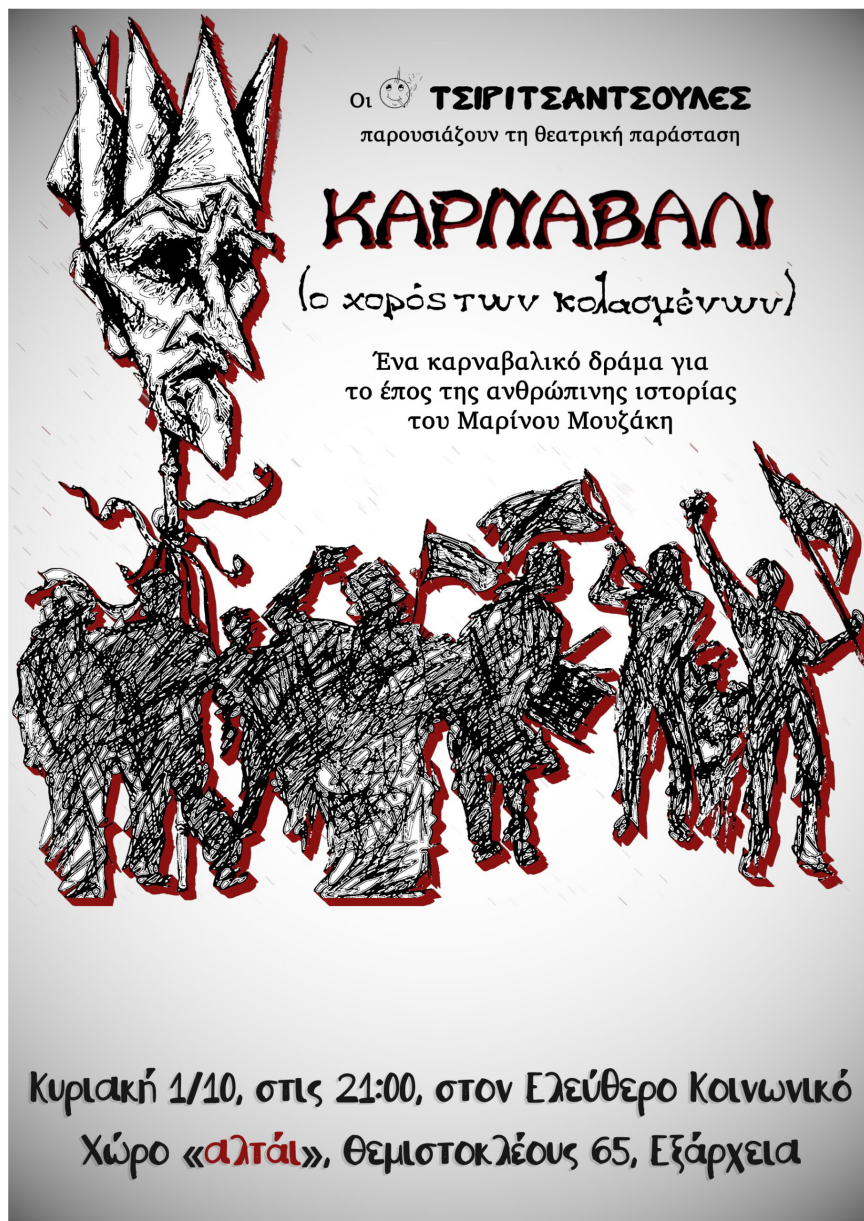
**κολασμένων)   στον   Ε.Κ.Χ.
«αλτάι»   από   τις
Τσιριτσάντζουλες**

Την Κυριακή 1/10, στις 21:00, στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο «αλτάι»(Θεμιστοκλέους 65, Εξάρχεια) Οι Τσιριτσάντζουλες παρουσιάζουν τη θεατρική παράσταση :

ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

(ο χορός των κολασμένων)

Ένα καρναβαλικό δράμα για το έπος της ανθρώπινης ιστορίας
του Μαρίνου Μουζάκη

Υπόθεση

Η καρναβαλική πομπή των κολασμένων αυτής της γης, θα ξετυλίξει το ιστορικό νήμα απ' το κουβάρι που λέγεται ανθρωπότητα. Θα μιλήσει για τον άνθρωπο, το πιο αδύναμο, κομπλεξικό, ανισόρροπο και βλαβερό ζώο του πλανήτη, από την εμφάνισή του, μέχρι την αξιοθρήνητη κατάντια που παρουσιάζει τη σήμερα.

Σκηνοθετικό σημείωμα

Για το έργο

Το *Καρναβάλι (ο χορός των κολασμένων)* είναι ένα πρωτότυπο έργο, γραμμένο μεταξύ 2012 και 2022. Θέμα του είναι η ιστορία του ανθρώπου, ιδωμένη όμως από τη σκοπιά των «κολασμένων αυτής της γης, δηλαδή όλων εμάς». Η ιστορία, ως γνωστόν, διαχρονικά γράφεται από τους νικητές· η μελέτη της συνεπώς θα πρέπει πάντα να γίνεται με αυτό το δεδομένο κατά νου. Πώς θα μπορούσε όμως να γίνει η ανάγνωση της ιστορίας από ανθρώπους σαν εμάς, ταγμένους εκ πεποιθήσεως με τη μεριά των ιστορικά «χαμένων», των απόκληρων δηλαδή και των κατατρεγμένων της ανθρώπινης φυλής; Μόνο με την προσπάθεια να διαβάσουμε την ιστορία πίσω από τις λέξεις.

Να ψάξουμε να βρούμε πιθανές λογικές εξηγήσεις πίσω από εξόφθαλμες αντιφάσεις, να συνομιλήσουμε με τους ήρωες και τις ηρωίδες για τις αδυναμίες και τους φόβους τους, έξω από το εξωραϊσμένο ή δαιμονοποιημένο πλαίσιο που τους φιλοτέχνησε κάποιος κόλακας ή ορκισμένος εχθρός τους, να εντοπίσουμε την εξέλιξη των ιδεών ώστε να κατανοήσουμε τα σπουδαία ανθρώπινα επιτεύγματα, αλλά και τις απάνθρωπες θηριωδίες, βαριά κληρονομιά για τις γενιές μας. Δηλαδή να προσπαθήσουμε να ανατρέψουμε το υπάρχον αφήγημα, όχι όμως για την ανατροπή ως αυτοσκοπό, αλλά γιατί απλώς είμαστε εραστές της αλήθειας και σε κάθε περίπτωση θα πεθάνουμε αναζητώντας την. Και ποια φόρμα καταλληλότερη για ανατροπή υπάρχει από το Καρναβάλι; Εκεί, που οι συμβάσεις εξαφανίζονται και που ελεύθερα μπορείς να συντρίψεις τα ταμπού και το κοινά αποδεκτό. Εκεί που η φαντασία βρίσκει ευνοϊκό έδαφος για ν' αναπτυχθεί και να φέρει τα πάνω κάτω. Εκεί που ο βασιλιάς γίνεται σκλάβος, ο άντρας γυναίκα και η γυναίκα άντρας, ο άνθρωπος ζώο, ο φτωχός πλούσιος κι ο ευσεβής Βελζεβούλ. Έτσι γεννήθηκε η ιδέα του *χορού των κολασμένων*, μιας καρναβαλικής λαϊκής πομπής από τους διαχρονικά «χαμένους» στο πέρασμα των αιώνων, που ζητά δικαιοσύνη και αφηγείται την ιστορία από τη δική της οπτική γωνία.

Για την παράσταση

Το *Καρναβάλι* μας αποτέλεσε μια αφορμή για ένα

κοπιαστικό, αλλά απολαυστικό ταξίδι στην ανθρώπινη ιστορία. Ήταν αφορμή να ψάξουμε, να διαβάσουμε και με άλλοθι το καρναβαλικό πνεύμα, να παίξουμε σα μικρά παιδιά, με πρόσωπα και γεγονότα που μας στοιχειώνουν, από το σχολείο ακόμα. Χρησιμοποιήσαμε και πάλι τις τεχνικές του λαϊκού θεάτρου, τον χορό και το τραγούδι, τη μάσκα και τα ξόανα, τους αυθεντικούς δηλαδή καρναβαλικούς κώδικες, που με την ελευθεριότητά τους σε τσιγκλάνε να αφήσεις τη φαντασία σου να οργιάσει. Κι εμείς άλλο που δε θέλαμε! Στις πρόβες αυτοσχεδιάσαμε, ερευνήσαμε, παίξαμε μουσικές, δοκιμάσαμε κοστούμια και περούκες και γελάσαμε με την καρδιά μας. Γέλιο βέβαια πικρό, έχοντας συνείδηση των δεινών που έχει προκαλέσει ιστορικά η ανθρώπινη ανοησία. Όμως το γέλιο σε κάθε περίπτωση είναι θεραπευτικό και -υπό προϋποθέσεις- μπορεί να γίνει εξεγερτικό. Η κωμωδία άλλωστε είναι σκληρό πράγμα... σαν το Καρναβάλι.

Το έργο αυτό θέλω να το αφιερώσω στον δάσκαλό μου Carlo Formigoni, σαν έναν μικρό φόρο τιμής για όσα έμαθε σε μένα κι όλες τις Τσιριτσάντσουλες, τόσο γενναιόδωρα.

Μαρίνος Μουζάκης

Απρίλης 2023

Συντελεστές

Παίζουν: Ντίνα Μαυρίδου, Γιώργος Σιδέρης, Ερμιόνη Δόβα, Ντίνα Καφτεράνη, Μαρίνος Μουζάκης

Κείμενο-σκηνοθεσία-μουσική-κινησιολογική επιμέλεια: Μαρίνος Μουζάκης

Σκηνικά-κοστούμια-μάσκες-σχέδιο αφίσας κι εξωφύλλου: Μαρία Μαρκοπούλου

Διεύθυνση παραγωγής-φροντιστήριο: Ντίνα Μαυρίδου

Κατασκευή σκηνικού: Κώστας Βαλατσός

Κατασκευή κοστούμιών: **Αγγελική Βασιλοπούλου**

Παραγωγή: **Τσιριτσάντσουλες 2023**

Ευχαριστούμε το αντιεξουσιαστικό, αναρχικό στέκι Αντίπνοια για τη φιλοξενία των προβών μας κι όλες τις Τσιριτσάντσουλες που βοήθησαν στην παραγωγή αυτής της παράστασης.

Η παράσταση είναι αφιερωμένη στον δάσκαλό μας Carlo Formigoni.

tsiritsantsoules.gr

mail: tsiritsantsoules@gmail.com